

[Edvard Sørensen.]

i Udvalget. Det forhindrede dog ikke den højtærede Minister i bagefter at gennemgaa dem alle, og det glædede mig, at Ministeren gjorde det, for det gav mig Haab om, at han ogsaa vilde gaa ind paa dem alle. Det maa nu vise sig i Udvalget, om jeg har bedømt Ministeren lidt for optimistisk.

Naar Ministeren derefter sagde, at han forstod ikke, hvad det var, jeg havde antydet om Tilskud til Arbejdsløshedsfonden, saa maa jeg dertil sige, at det var en Misforstaaelse fra Ministerens Side, saaledes som det ogsaa i Morgen vil fremgaa af Fortrykket. Det, jeg sagde, var, at man kunde maaske ogsaa gaa den Vej, at de Kommuner, der satte Arbejde i Gang, kunde faa en Lettelse i deres Tilskud til Arbejdsløshedsfonden, altsaa lige det modsatte.

Naar den højtærede Minister bebrejdede Sogneraadforeningerne og specielt deres Formand, at han ikke vilde skrive Loven for Ministeren, saa synes jeg, det er Topmaalet, at Ministeren er i saa stor Vilderede med sig selv, at han ikke kan skrive Loven, men gaar til Formanden for Sogneraadforeningerne og beder ham om at gøre det. Denne siger imidlertid: Nej, det er et Spørgsmaal, der hører under Administrationen, og det Svar, synes jeg, Sogneraadforeningernes Formand gjorde Ret i at give.

Det ærede Medlem Hr. Rager fremdrog min Bemærkning om, at der maatte en Bestemmelse ind i Loven om, at Lønsatserne for saadant Arbejde maatte være saaledes, at de vel var bedre end Understøttelse, men at man dog var interesseret i at søge andet Arbejde. Det ærede Medlem sagde, det var en farlig Bestemmelse at sætte ind, for, sagde det ærede Medlem, Arbejderne kunde jo finde paa at forlade Arbejdet. Ja, det er saa sandelig ogsaa Mening, de skal, og det lige saa snart de overhovedet kan faa andet Arbejde, ellers er denne Lov jo slet ikke det, den giver sig ud for at være. Denne Lov skal bruges til at sætte Arbejder i Gang for dem, der ikke har Arbejde, men saa snart de kan faa Arbejde paa anden Maade, skal de selvsagt gaa i Arbejde — paa det Punkt tror jeg i hvert Fald, Ministeren og jeg er enige.

Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen var i sin Kritik af Socialreformen — som jeg ikke her skal komme nærmere ind paa — ogsaa ude med en Udtalelse om, at det ærede Medlem Hr. Krag skulde have fastslaaet ved Sagens Behandling her, at Socialreformen hvilede i sig selv, ja, at den endogsaa vilde give et Overskud paa 1,2 Mill. Kr., og udlagde det egentlig paa en

saadan Maade, at man kunde faa det Indtryk, at det ærede Medlem Hr. Krag havde talt imod bedre Vidende. Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen ved jo udmærket godt — han var selv med i Udvalgsarbejdet —, at de Beregninger, der forelaa, byggede paa Normalaaret 1929, og ud fra dette havde det ærede Medlem Hr. Krag Ret i, at saadan vilde Loven virke under normale Forhold. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, hvordan han tror, det vilde være gaaet, hvis vi ikke havde haft Socialreformen, om det saa var blevet meget bedre, om han ikke tror, at Hjælpekasserne i disse Aar, med den Mentalitet, der er, ogsaa vilde have bragt meget store Udgifter.

Jeg forstaaer i det hele taget slet ikke den voldsomme Kritik fra konservativ Side af Socialreformen, som man nu giver Skyld for en hel Del, naar man samtidig siger fra konservativ Side: Nej, de Udgifter, denne Lov afføder, er skam ikke store nok, vi maa have en Overbygning, vi maa have endnu flere Udgifter, og man gik sammen med Regeringspartierne til Gennemførelse af Loven om Ungdomsarbejdsløshed, der forhøjede Udgifterne. Jeg synes, Partiets Kritik her efter falder noget ved Siden af.

I øvrigt, naar man kritiserer de store Udgifter efter Socialreformens Vedtagelse, saa maa man huske paa, at der er mange Ting, som spiller ind her, og jeg vil i denne Forbindelse ikke lægge Skjul paa, at det er min Opfattelse, at man fra Administrationens Side, baade gennem Noterne til Socialreformen, gennem Cirkulærer og i det hele taget gennem Administrationens Afgørelser, har svækket Lovens Bogstav ganske betydeligt paa adskillige Omraader. Men selv om man mener, der er Ting at kritisere, saa tror jeg ikke, man kan møde med en underbygget Kritik, før vi har set Refusionsordningens Resultat, i hvert Fald for det første Aar. Først til den Tid kan der være Tale om at foreslaa Ændringer, som kan faa nogen Betydning, og jeg mener ogsaa, at der ikke, før disse Resultater af Refusionsordningen foreligger, kan fremsættes en Kritik over Refusionsordningen, der er sagligt begrundet.

Hans Thyge Jacobsen: Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensens Sammenligning mellem Venstres Deltagelse i Socialreformens Vedtagelse og mit Partis Deltagelse i Ungdomsarbejdsløshedlovens Vedtagelse, skal jeg skænke ham. Det var, hvad en anden Tænkter — Pascal hed han — ved en Lejlighed kaldte at forsøge paa at illuminere Mont Blanc ved Hjælp af en Natlampe;